

[Per Hækkerup.]

i lovforslaget omtales det i det sidste afsnit med hensyn til ændringer i byggestøttelovens kapitel 5, at disse ændringer kun sigter til det første afsnit, der vedrører familier med børn. Vi vil fra mit partis side i udvalget gerne have lov til også at overveje, om bestemmelserne skal udstrækkes til at gælde afsnit 2, der omhandler alders- og invaliderentemodtagere og kronisk syge. Vi har ikke på forhånd taget stilling til det, men synes, at de argumenter, som har ført til, at ministeren har foreslået første afsnit ændret, måske kunne føre til, at dette afsnit på tilsvarende måde skulle ændres. Det kan have betydning for igangsættelsen af byggeriet for denne kategori af medborgere, og det kan også være af interesse for denne kategori af medborgere og for de pågældende kommuner, at der træffes en hensigtsmæssig ordning. Derfor vil vi som sagt være taknemlige for, at dette spørgsmål bliver inddraget i udvalgsforhandlingerne, og vi vil med interesse høre ministerens synspunkt desangående.

Lorentzen: Der er jo ikke megen anledning til at genfremsætte de synspunkter, som vi gjorde gældende i foråret, da den højtærede indenrigs- og boligminister fremsatte det foreliggende lovforslag. Vi ved jo alle fra den højtærede ministers egne udtalelser ved fremsættelsen, hvad det går ud på. Ministerens opfattelse er den, at alle de mange hovedstadsproblemer bør løses — som ministeren udtalte sig — etapevis, og det er et synspunkt, der forekommer mit parti meget forstandigt. Jeg tør også sige, at det nok vil vise sig at være den eneste farbare vej. Selve hovedmotivet med dette lovforslag er jo, som den højtærede minister tidligere har udtalt, at lette mulighederne for en spredning af hovedstadsbefolkningens tilvækst, der jo iøvrigt for tiden foregår i et noget nedsat tempo, ud over hele området, idet man bygger på den antagelse, at København, Frederiksberg og Gentofte snart er udbyggede, hvorfor bebyggelsen i stort omfang må ty ud i de kommuner, der støder op til hovedstadsområdet. Derved påføres der disse kommuner en forøget risiko med hensyn til de store garantiforpligtelser, de må påtage sig overfor staten på grund af de meget store statslån, der udstedes til boligbyggeriet. Det er denne risiko, lovforslaget søger be-

grænset. Her kan man henvise til lovforslagets § 1.

Dernæst er der et andet problem; en ny — om jeg så må sige — refusionsordning; der indføres på et specielt område. Den højtærede minister har, sikkert med rette, den opfattelse, at det, som omegnskommunerne i særlig grad er bange for, er, at huslejetilskuddene til børnerige familier skal blive så voldsomme, at de kan trykke kommunerne i knæ; derfor indfører ministeren et, om jeg så må sige, nyt refusionsforbund. Mit parti er jo ikke nogen stor tilhænger af refusionsforbund, derom må jeg henvise til de bemærkninger, jeg tidligere har gjort, men i dette specielle tilfælde tror jeg nok jeg tør sige, vi ser på det med velvilje, særlig fordi den højtærede minister begrænser lovforslaget således, at det kun omfatter familier med tre børn og derover. Der er også et nyt refusionsforbund, for så vidt angår den socialfilantropiske bebyggelse, dog er det beløb, der kan anvendes til dette refusionsforbund, her begrænset til 200 000 kr., så det har ikke givet mit parti noget større hovedbrud.

Jeg skal anbefale det forliggende lovforslag til velvillig behandling, ikke blot i dette høje ting, men også i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat. Hvis ikke dette udvalg bliver mere veltalende end det udvalg, der var nedsat i foråret, kan man godt gå ud fra, at der vil gå lang tid, inden man når til noget resultat. Man taler så meget om rigsdagens veltalenhed. De ærede medlemmer burde have deltaget i dette udvalgsarbejde; så ville de have set et udvalg, hvor man sad temmelig tavst og så på hinanden.

Thestrup: Det foreliggende lovforslag er identisk med det i sidste samling fremsatte, som under denne var underkastet første behandling her i tinget og en udvalgsbehandling. Det indeholder forslag om i byggestøttelovgivningen at indføre særlige regler for et område bestående af Københavns, Frederiksberg, Ballerup-Maaløv, Brøndbyvester-Brøndbyvester, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje-Taastrup, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Søllerød og Taarnby kommuner samt efter indenrigs- og boligministerens bestemmelse kommuner, som i henhold til byggestøttelovens § 38, sidste stykke, er ligestillet